

Становище

от

проф. д-р Борис Кирилов Сергинов

за дисертационния труд на докторант

Юлиан Анатолиев Станкулов

на тема:

„Проблеми на пластичната деформация
при транспонирането на триизмерна реалност
върху двуизмерна повърхност“

представена за присъждане на образователна и научна степен „доктор“ по научна специалност „Изобразително изкуство“ шифър 8.2

Творческа и научна значимост на разработвания текст и практически разработки на докторанта:

Юлиан Анатолиев Станкулов е един от младите съвременни български творци, с принос към развитието на изобразителното изкуство и живописата. Докторантът завършва Националната художествена академия със степен магистър, като показва високи резултати както по време на обучението си така и с приносния характер на дипломната си работа.

Интересите на Станкулов към обект на изображението, светлината и цвета както и неговите изследвания и творчески търсения в тази област датират още от времето на студентските му години и това се вижда от правилно и подходящо избраната тема на неговата дисертация. Правилно и подходящо е избрана темата, защото той е пряк изследовател и практически изпълнител на подобни визуални експерименти, което добре се илюстрира от творческата биография и участията в изложби и проекти на докторанта.

Видимо точно за това, защото логично се чувства в свои води, Станкулов е избрал като тема на своя дисертационен труд „Проблеми на пластичната деформация при транспонирането на триизмерна реалност върху двуизмерна повърхност“

В ПЪРВАТА ГЛАВА на предложения за становище текст, докторантът прави изследване на тема: Обект на изображението: светлина, материя, цвят. Представени са примери относно разбирането за светлина и за влиянието и върху формирането на образ, както и множество други примери подкрепящи изследването.

Чрез обстоен анализ на историческите сведения с подкрепата на богат илюстративен материал дисертационният труд обобщава и структурира хронологично изследваната тематика.

Чрез примери и анализи е представена еволюцията на разбирането за изображение въобще. Проследени са промени на тенденциите във визуалното възприятие на светлината, материята както и към усложнено цветово, графично и композиционно възприемане. Установява се стремеж към разширяването на стандартните разбирания за светлина, материя и цвят. Както докторантът пише: “Трудът и цялото изследване потвърждават хипотезата на Хокни за използването на устройства за проектиране на изображения от реалността от художниците през вековете, като документираща и систематизираща исторически информацията за тях. Знанието за тези устройства витае в художествените среди, но „магията“ им не е била и няма да бъде напълно разкрита, защото не устройствата, а темпераментът, който седи зад тях, е магьосникът, пазещ тайната. Тази хипотеза не омаловажава способностите на художниците, а дори ги извисява заради тяхната ерудираност не само в света на изкуството, но и в други сфери на науката. Те са не само художници, а истински енциклопедисти на своето време!”

ВЪВ ВТОРА ГЛАВА - Сензоперцептивни процеси - дисертацията разделя и разглежда въвеждането на основните понятия в областта на еволюцията и строеж на сетивните органи.

Следва класификация на възприятия, усещания и представи
Анализ на сензоперцептивните процеси

В ТРЕТА ГЛАВА, ДИСЕРТАЦИЯТА ПРЕДСТАВЯ Устройства за транспониране на изображението. Като ги разглежда в светлината на възможността за визуална комуникация и артикулиране чрез изображение и моделирането на представите ни за образи, възприятия, послания, идентичност, среда, материя и т.н. Подробно се представят основните характеристики и се провежда анализ на устройства за транспониране на изображението във връзка с тяхното приложение в различните видове изобразително изкуство.

В ЧЕТВЪРТА ПЕТА И ШЕСТА ГЛАВА НА ДИСЕРТАЦИЯТА, са разгледани: Структура на художественото произведение, компоненти, елементи и принципи на организация в художественото произведение, стил и стилообразуване, „Темпераментът“ през вековете, фактори за стилообразуване както и феноменът пластична деформация.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ И ИЗВОДИ

Поставените задачи в началото на дисертационния труд „Проблеми на пластичната деформация при транспонирането на триизмерна реалност в двуизмерна повърхност“ са изпълнени целенасочено, както следва:

1. В първа глава е проучено в подробности естеството на светлината, материята и цвета, като теоретичната информация за тях е систематизирана в три основни точки.
2. Втора глава е разделена на две части, от които в първата е направен общ преглед на еволюционното развитие на визуалните сетива и структурата на човешкото око, като сетивен орган. Във втората са проучени теоретичните основи на сензоперцептивните процеси, от които най-основно визуалните възприятия, мисловните усещания и вторичните образи – представи.

3. В трета глава са разгледани подробно различни видове устройства за транспониране на изображения като са групирани в три точки: механични и оптични, панорамни и стереоскопични, и дигитални средства за създаване на изображение. Подредбата на точките в реда, в който ги изброихме, проследява исторически развитието на устройствата. Представен е и илюстративен материал по темата, илюстриращ с примери разгледаните устройства и направените чрез тях произведения на изкуството.

4. В четвърта глава е изградена обща представа за структурата на художественото произведение чрез представянето на компонентите, елементите и принципите на организация в художествената творба.

5. В пета глава са дадени определения за термина „стил“ и е направен общ преглед на стилообразуването през вековете от епохата на Ренесанса до наши дни. Спрямо този преглед са съставени пет фактора влияещи на стилообразуването.

6. В шеста глава е дефиниран термина „пластична деформация“ и основни понятия свързани с него, като: „деформация“, „пластичност“ и „художествена деформация“.

Обобщение

- Изследването както и проучвателната дейност са лично дело на докторанта.
- Докторатът е отлично структуриран логически и представя ясно целите и задачите на изследването.
- Хипотезата на докторанта и формулираната цел са защитени блестящо.
- На лице са и горе изброените приноси на дисертацията.

Заклучение:

Оценявам положително научните качества и приноси на дисертационния труд, неговата научна и творческа значимост, личния принос на докторанта и практическата полезност и актуалност на изследвания проблем, предлагам на уважаемите членове на научното жури да дадат съгласието си за присъждането на образователна и научна степен „Доктор“ на Юлиан Анатолиев Станкулов по шифър 8.2 „Изобразително изкуство“

01.10.2016 г.
гр. София.

Становище
(проф. д-р Борис Сергинов)